

РЕШЕНИЕ

№ 2216

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 17.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10027** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 34674/02.10.23г на С. П. Г. от [населено място] с проц.представители адв. Х. и адв. Д. против т.1 от Решение № ППН-01-203/22/14.09.23г на КЗЛД.

В жалбата се сочи, че обж. част от Решението е проц. и мат.незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ, претендират се разноски.Твърди се, че обж.част противоречи на чл.6 §1 б.“е“ от Регламент ЕС 216/679, чл.3 от ЗУЕС и чл. 59 ал.2 т.4 от АПК, като фактите по отношение на трите камери са еднакви, но органът се е произнесъл различно по отношение на обжалваната камера №2/за нея не е приложил чл.3 от ЗУЕС/. И трите камери са монтирани на фасадата на двуетажна къща, т.е. на обща част, чието управление е по съгласие на съсобствениците.И трите камери позволяват идентификация на физически лица,като записът се позволява в период 3-5 дни. Проверяващите не са проверили и описали в КП наличните записи и техн.характеристики на камерите/съществено проц.нарушение/, като не са установени относимите факти.Процесната камера №2 заснема както пътека, по която всекидневно преминава жалбоподателката, така и част от съседен двор. Липсват мотиви относно камера №2/монтирана на тераса, част от фасада/, като не е взето предвид, че няма данни за изобщо за изграждане на система за видеонаблюдение. В съд.заседание адв. С./т.е. адв.Д.-след промяна на фамилията ѝ/ поддържа жалбата.Писмените бележки са идентични по съдържание със самата жалба.

Ответникът КЗЛД не се представява в съд.заседание. В писмени бележки от юрк. А. жалбата се оспорва като неоснователна и недоказана и се моли за отхвърлянето ѝ, претендира се юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хonorар над мин.размер. Сочи се, че обж. част от Решението отговаря ан изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК, като жалбоподателката като носител на док.тежест пред съда- не е доказала наличие на фактически основания да бъде уважена жалбата ѝ пред КЗЛД и относно камера №2. Дворът е лична собственост на С. Я., като само къщата е съсобствена между нея и жалбоподателката.Камера №2 заснема само част от двора/собственост на С. Я./, поради което фактите за нея са различни от фактите за другите 2 камери.

Заинтересованата страна С. Т. Я. не се явява или представлява в съд.заседание и не изразява становище по жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съгласно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с депозирана от С. Г. жалба до КЗЛД с вх.№ ППН-01-203/16.03.22г, в която се твърди, че съсобственичката ѝ /по отношение на къщата в [населено място], [улица]/, без нейно съгласие е монтирала на общи части на сградата 4 бр. камери за видеонаблюдение, които заснемат и малолетната ѝ внучка. Уведомление по чл.26 от АПК е връчено на С. Я. на 19.04.22г, като на 26.04.22г С.Г. е уведомена за хода на производството. На 26.04.22г Ст.Я. депозира становище по жалбата, като я оспорва. Твърди още, че е монтирала 3 видеокамери в имота /стационарни, без запис и звук,регулират се от техник/, без съгласието на С.Г.. На 04.05.22г С.Я. депозира титула си за собственост. Видно от нот.акт № 44/94г, С.Я. е собственик на една втора идеална част от дворно място с площ 576кв.м., [улица], [населено място].Останалата една втора идеална част от дворното място е собственост на В. И. В.. Видно от нот.акт № 88/96г, С.Я. е дарила на майка си М. П. В. една четвърт идеална част от дворното място, т.е. С.Я. притежава само една четвърт от дворното място на [улица]- според двата представени от нея пред КЗЛД нот.акта.

В изпълнение на Решение по Протокол № 23/01.06.22г на КЗЛД/въз основа на доклад от 31.05.22г/, Председателят на КЗЛД издава две последователни Заповеди за извършване на проверка на място/с цел установяване изградена ли е система за видеонаблюдение и какви са нейните техн.параметри/- Заповед № РД-15-246/04.07.22г и Заповед № РД-15-266/21.07.22г/връчена на С.Я. на 22.07.22г/. При връчване на Заповедта на 22.07.22г, С.Я. е попълнила въпросник, видно от който проверяваният обект е в [населено място],[жк], [улица], като нейният адрес е гр.С.,[жк], [улица].

За извършената проверка на място е съставен КА № ППН-02-577/01.11.22г, видно от който проверката е била извършена на адрес- [населено място],[жк], [улица].

С Решение по Протокол № 44/30.11.22г, жалбата е приета за допустима и е насрочено открито заседание. На 16.03.23г - С.Я., а на 19.12.22г - С.Г., са призовани за открито заседание пред КЗЛД на 22.03.23г. На 20.03.23г проц.представители на С.Г. молят за отлагане на откритото заседание на КЗЛД.На проведеното заседание на 22.03.23г/Протокол № 9/- разглеждането на жалбата е отложено за 12.07.23г.Видно от Протокол № 24/12.07.23г от заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество,

като се предлага проект за Решение- жалбата да се уважи за камери №1 и №3 и да се отхвърли за камера №2.

По жалбата и въз основа на съставения КА № ППН-02-577/01.11.22г/за проверка на адрес-гр.С., [жк], [улица]/, е постановено Решение № ППН-01-203/22/14.09.23г на КЗЛД/относно предмета на жалбата – адрес в [населено място], [улица]/, с което Решение жалбата на С.Г. се уважава по отношение на Камера №1 и камера №3, но се отхвърля по отношение на камера №2/именно това е обж. част от Решението/.

Решението е връчено на С.Я. на 27.09.23г, която не го е обжалвала по отношение на камери №1 и №3, т.е. за тях Решението е влязло в сила. С.Г. обжалва пред Съда относно камера №2 на 02.10.23г, при връчено ѝ Решение на 03.10.23г.

От доказателствата по делото е видно, че е имало подадена от С.Я. до КЗЛД предходна жалба с вх.№ ППН-01-168/25.02.21г. При проверка по нея е съставен КА № ППН-02-586/22.11.21г, видно от който в имота /гр.С., [улица]/, на 21.02.21г от С.Г. е изградена система за видеонаблюдение/1 видеокамера/- без каквато и да е документация.

При така установеното, Съдът намира от правна страна следното:

Решението и в частност Обж. част от него е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му по закон.

Решението и в частност Обж. част от него е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването му/отделен е въпроса дали те са правилни/.

Съдът намира обж. част от Решението за постановена при наличие на съществени проц.нарушения, които сами по себе си водят до отмяна на обж. част. Съображенията на Съда са следните:

1/ Видно от доказателствата, С.Я. е собственик на една четвърт от дворното място, като по отношение на него има още две съсобственички/сред тях не е С.Г./.. Самата С.Я. твърди пред КЗЛД, че е единствен собственик на дворното място- този въпрос не е изяснен от проверяващите. Или следва да се съберат доказателства, че тя е станала впоследствие едноличен собственик на цялото дворно място, или като страни в адм.производство да се конституират останалите съсобственици/на дворното място и на сградата/.

2/ Изобщо не са събрани по преписката доказателства относно наличието на сграда в дворното място, респ. относно нейната собственост/липсват титули на С.Я. и на С.Г. относно сградата/, както и относно вписаните в КККР нейни собственици/а и собственици на дворното място/.

3/ Изобщо не е изследван от проверяващите въпроса- дали с оглед съсобствеността в сградата, е било правено разпределение на ползването на дворното място между съсобствениците на сградата/дори не всички от тях да са собственици на самото дворно място/, респ. не е установено дали С.Г. има право на преминаване или друго вещно право върху дворното място/и без да е негов собственик/, респ. каква и коя част от дворното място е необходимата зона за ползване на собственик на обект в сградата, който не е собственик на дворното място.

4/ Жалбата и Решението са постановени относно един адрес, а съставеният КА/единственото фактическо основание за издаване на Решението/- е относно друг адрес. Съдът не счита, че просто е налице техническа грешка в КА и вместо [улица] е изписано [улица], тъй като разликата е не само в наименованието на улицата, а и в

номера на имота/118 или 119/. Като се има предвид, че във въпросника самата С.Я. попълва, че живее на № 119, но ще се проверява № 118, за Съда е напълно неясно в крайна сметка кой имот е бил проверен.

Съдът намира, че органът не е изяснил относимите факти и обстоятелства-нарушение по чл.35 от АПК, като обж. част от Решението следва да се отнеми и преписката да се върне за ново разглеждане, при което: да се установят собствениците/по титул и вписаните в КККР/- относно сградата и дворното място, като се конституират в адм.производство като страни; да се установи има ли правено разпределение на ползването на дворното място или учредено право на преминаване за несобствениците му или каква и коя е обслужващата имота на С.Г./част от сградата/- площ от дворното място; да се установи на кой адм.адрес се намира имота, предмет на жалбата, като бъде проверен именно той.

При този изход на спора/основателна жалба/, на жалбоподателката се следват разноски в общ размер на 910лв - 10лв дър.такса и договорен и платен адв.хonorар за 1 адвокат в мин. размер на 900лв по чл.8 ал.1 т.10 от Наредба №1/04г /поради основателност на възражението на ответника за прекомерност на honorар от 1000лв/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ т.1 от Решение № ППН-01-203/22/14.09.23г на КЗЛД, по жалба вх.№ 34674/02.10.23г на С. П. Г. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на КЗЛД за ново произнасяне в отменената част, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени по-горе.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да заплати на С. П. Г. от [населено място] сумата от 910лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: